ایمانداران
(۱)

عبارات کلیدی

شاگردان خداوند

دارای حضور واقعی خدای سه‌یکتا به عنوان شادی عظیم خود هستند
تا آنها را اشخاصی سازد که «انسانِ عیسی گونه» هستند،
آنهایی که برای کسانی که با آنها تماس می‌گیرند،
شیرین، دلنشین و جذاب هستند، بدون هیچ فریب یا ریاکاری.

حیات جاودان، حیات خدا با طبیعت الهی است،
خدای سه‌یکتا، ساختار کتاب مقدس است،
و خدا، خدایی است که خود را پنهان می‌کند – خدای پنهان.

با رشد ما در حیات الهی در مسیح به عنوان سنگ زنده،
ما در حال دگرگون شدن به شکل سنگ‌های نفیس هستیم؛
از طریق فرآیند دگرگونی،
خدای سه¬یکتا در ما نهاده می¬شود و همراه با ما ساختار می‌یابد
تا فیض پرجلال او ستوده شود،
فیضی که در آن محبوب به رایگان به ما بخشیده شده است
که ما به اورشلیم نو تبدیل شویم
به عنوان پایان کل کتاب مقدس
و مژده برای کل عالم.

مسیح، داماد است،
کلیسا به عنوان عروس مسیح
باید یک جنگجو باشد تا دشمن خدا را شکست دهد،
و از طریق جنگ روحانی
مقصود جاودان خدا به طور کامل به انجام می¬رسد.

© 2026 Living Stream Ministry

پیام یک

شاگردان، ایمانداران، مقدسان، و مسیحیان

خواندن متون مقدس: متی ۵: ۱؛ ۲۸: ۱۹؛
۲ قرنتیان ۶: ۱۴-۱۶؛ ۱ قرنتیان ۱: ۲؛ ۱ پطرس ۴: ۱۶

۱. **ما شاگردان مسیح هستیم، کسانی که مسیح را طبق واقعیتی که در عیسی است [یعنی] وضع واقعی زندگی خدا-انسان عیسی که در چهار انجیل ثبت شده است، پیروی کرده و می¬آموزیم. این، تجربه کردن مسیح در تجارب اوست تا بتوانیم بازتولید و تکثیر ارگانیک او شویم تا او بتواند برای جلال خود در کلیسا و در اورشلیم نو، ابراز جمعی خود را داشته باشد – متی ۵: ۱؛ ۲۸: ۱۹؛ افسسیان ۴: ۲۰-۲۴؛ ۳: ۲۱؛ اشعیا ۴۳: ۷؛ مکاشفه ۲۱: ۱۱:**

آ. ما در حال شاگرد شدن از یک انسان طبیعی به یک خدا-انسان هستیم و با انکار زندگی طبیعی خود طبق نمونهٔ مسیح به عنوان اولین خدا-انسان، زندگی الهی را تجربه می‌کنیم. این، آموختن مسیح و تعلیم¬ دیدن در اوست به عنوان واقعیت که در عیسی است، تا در روح ذهنمان توسط کلام خدا نو شویم که بتوانیم یک خدا-انسان نو و جمعی شویم – افسسیان ۴: ۲۳؛ تثنیه ۱۷: ۱۸-۲۰:

۱. «اگر شما در کلام من بمانید به راستی شاگرد من هستید، و حق را خواهید شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد» – یوحنا ۸: ۳۱-۳۲، ۳۶؛ ۱۵: ۷.

۲. با خواندن دعاگونهٔ متون مقدس و با داشتن گوش برای شنیدن آنچه روح از طریق بخش کلام به کلیساها می‌گوید، ما توسط خداوند از طریق دگرگونی توسط نو شدن ذهنمان شاگرد می‌شویم – افسسیان ۶: ۱۷-۱۸؛ مکاشفه ۲: ۷؛ رومیان ۱۲: ۲؛ افسسیان ۴: ۲۳.

۳. نو شدن در ذهنمان، خلاص شدن از شر نظریات کهنه در مورد امور زندگی انسان از طریق دریافت افکار نوین خدا توسط تعلیم متون مقدس و روشنگری روح القدس است – مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵، ۱۳۰.

۴. برای اینکه شاگردان خداوند باشیم که در خودِ مسیح به عنوان زندگی نجات می‌یابند تا در زندگی بر شیطان، گناه و مرگ سلطنت کنند، باید با کلام مقدس خدا بازساخت شویم تا توسط کلام خدا هدایت، فرمانروایی، حکمرانی و کنترل شویم – رومیان ۵: ۱۰، ۱۷؛ تثنیه ۱۷: ۱۸-۲۰؛ ۲ تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۷.

ب. آموختن مسیح، جایگزین شدن ما با مسیح توسط خوردن مسیح است. واقعیت که در عیسی است (زندگی خدا-انسانِ عیسیِ منفرد) توسط خوردن مسیح جهت مسرت بردن از مسیح به عنوان منبع تأمین‌کننده، انرژی‌دهنده، نیرو دهنده، و قادرکنندهٔ ما، واقعیت بدن مسیح می شود، تا بتوانیم اراده خدا را برای جلالش در کلیسا انتخاب و اجرا کنیم – یوحنا ۶: ۵۷؛ اشعیا ۷: ۱۴-۱۵؛ یوحنا ۱۷: ۴؛ عبرانیان ۵: ۸؛ فیلیپیان ۲: ۸؛ یوحنا ۶: ۶۳؛ ارمیا ۱۵: ۱۶؛ عبرانیان ۴: ۱۶؛ رومیان ۵: ۵، ۱۷؛ ۱۲: ۲؛ ۲ قرنتیان ۵: ۱۴؛ افسسیان ۳: ۲۰-۲۱.

پ. ما مسیح را با بیدار شدن توسط او صبح به صبح می‌آموزیم تا بتوانیم گوش و زبان یک فرد تعلیم‌یافته را داشته باشیم تا خستگان را با کلام تقویت نماییم؛ به عنوان شاگردان خداوند، تعلیم‌یافتگان او، باید بر او تکیه کنیم، به نام او اعتماد نماییم، و نور خود را تولید نکنیم – اشعیا ۵۰: ۴-۵، ۱۰-۱۱.

ت. ما مسیح را به عنوان آن که حلیم و افتاده‌دل است، به عنوان آن که یوغش آسان و بارش سبک است، و به عنوان آن که خود را به عنوان استراحت (آرامش کامل و رضایت تام) برای روان¬های به ما می‌دهد می آموزیم – متی ۱۱: ۲۸-۳۰.

ث. ما مسیح را به عنوان رمز درونی کفایت خود برای ابراز صفات خدا در فضایل انسانی مسیح می¬آموزیم و او را جهت بزرگنمایی¬اش در هر نوع محیط، وضع و شرایطی می¬آموزیم – فیلیپیان ۴: ۵-۱۳.

ج. ما مسیح را به عنوان آن که بر طبق قلب مهربان و بخشنده‌اش و روح شبانی کننده و جویایش رحمت می طلبد، می‌شناسیم – متی ۹: ۱۲-۱۳.

چ. شاگردانی که به مدت سه سال و نیم از خداوند پیروی کردند، دیدند که او چه می‌کند، چگونه رفتار می‌کند، و چگونه سخن می‌گوید؛ روح زندگی و واقعیت که در آنها دمیده شد (یوحنا ۲۰: ۲۲)، آنها را به تمام واقعیت آنچه از خداوند دیده بودند هدایت می‌کرد (۱۶: ۱۳).

ح. خداوند عیسی شخصی بود که یک زندگی انسانی در رستاخیز، نه توسط خود، بلکه توسط یک منشأ دیگر، یعنی پدرش، داشت. وقتی ما در انسانیت خود با زندگی دیگری، توسط مسیح ساکن در درون، زندگی می‌کنیم، این نوع زندگی ما را شاگردان اصیل خداوند می‌سازد.

خ. شاگردان خداوند، حضور واقعی خدای سه‌یکتا را به عنوان شادی عظیم خود دارند تا آنها را اشخاصی سازد که «انسانِ عیسی گونه» هستند، آنهایی که برای کسانی که با آنها تماس می‌گیرند، شیرین، دلنشین و جذاب هستند، بدون هیچ فریب یا ریاکاری – متی ۱: ۲۳؛ مزامیر ۴۳: ۴؛ رومیان ۱۴: ۱۷؛ نحمیا ۸: ۱۰؛ فیلیپیان ۱ :۲۵؛ ۴: ۵، ۸-۹؛ ۱ تیموتائوس ۴: ۱۵-۱۶.

د. پیروان مسیح از طریق زندگی انسانی مسیح بر روی زمین، به عنوان نمونهٔ یک خدا-انسان – که با انکار خود در انسانیتش، خدا را زیست می‌کند (یوحنا ۵: ۱۹، ۳۰)، شاگرد شده، نظرشان در مورد انسان منقلب شد – (فیلیپیان ۳: ۱۰؛ ۱: ۲۱آ).

ذ. من در بازیابی برای هجده سال شاهد رفتار برادر واچمن نی بودم. هر آنچه در او مشاهده کردم، چیزهایی شد که مرا شاگرد می‌کرد» (مجموعه آثار ویتنس لی، ۱۹۹۴-۱۹۹۷).

۲. ما، ایمانداران به مسیح هستیم، کسانی که زندگی دارند و به ایمان پسر خدا زیست می‌کنند؛ ایمان، ما را باطل می‌کند و باعث می‌شود که خدا را زیست کنیم، خدا را ابراز کنیم، و خدا را به درون مردم بخش نماییم – ۲ قرنتیان ۶: ۱۴-۱۶؛ رومیان ۱: ۱۷؛ عبرانیان ۱۱: ۶؛ غلاطیان ۲: ۲۰:

آ. ایمانداران به مسیح (یوحنا ۳: ۱۵-۱۶) از آدم به درون مسیح منتقل شده‌اند (۱ قرنتیان ۱۵: ۲۲)، آنها تولد تازه یافته اند تا در مسیح خلقتی نو باشند (۲ قرنتیان ۵: ۱۷)، آنها با مسیح در زندگی جاودان او متحد هستند، و آنها به مسیح پیوسته‌اند تا با او یک روح باشند (۱ قرنتیان ۶: ۱۷):

۱. ما به عنوان ایمانداران به مسیح، دو بار به وجود آمدیم؛ بار اول برای انسان طبیعی به وجود آمدیم، ولی روزی تولد تازه یافتیم تا با زندگی الهی و جاودان از نو متولد شویم – یوحنا ۳: ۶-۷.

۲. گواهی تولد دوم ما، از تولد روحانی‌مان در رومیان ۸: ۱۶ دیده می‌شود، که می‌گوید روح با روح ما شهادت می‌دهد که ما فرزندان خدا هستیم؛ گواهی تولد الهی و اسرارآمیز ما، یک روح دوتایی است، آن روح با روح ما، که با خداوند یک روح شده است.

ب. وقتی انسان مسیح را می‌شنود، او را می‌شناسد، از او قدردانی می‌کند و او را گرامی می‌دارد، او باعث می‌شود که ایمان در انسان ایجاد شود، و انسان را قادر می‌سازد که به او ایمان بیاورد؛ از این رو، او ایمانی در انسان می‌شود که انسان توسط آن به او ایمان می‌آورد – عبرانیان ۱۲: ۲.

پ. ایمان از شنیدن کلام سرچشمه می‌گیرد؛ وقتی مسیح را می‌شنویم و با او به عنوان کلام زنده خدا در کلام مکتوب خدا تماس می گیریم، او به کلام کاربردی [عملی] به عنوان روح که در ما دمیده می‌شود تا ایمان ما باشد، تبدیل می شود؛ از این رو، خدا که در مسیح تجسم یافته و به عنوان روح آمیخته با روح ما درک می شود، ایمان است – رومیان ۱۰: ۱۷؛ یوحنا ۱: ۱؛ ۵: ۳۹-۴۰؛ ۶: ۶۳.

ت. شنیدن ایمان، قدردانی عاشقانه ما را بیدار می‌کند، و هر چه بیشتر عاشق خداوند باشیم، ایمان بیشتر عمل می‌کند تا ما را به غنا، سود، روح شامل تمام برساند – غلاطیان ۳: ۲، ۵؛ ۵: ۶.

ث. رومیان ۱۲: ۳ می‌گوید: «زیرا به آن فیضی که به من عطا شده است، هریکی از شما را می گویم که فکرهای بلندتر ازآنچه شایسته است مکنید بلکه به اعتدال فکر نمایید، به اندازه آن بهره ایمان که خدا به هر کس قسمت فرموده است»:

۱. خود را برتر از آنچه شایسته است دانستن بدون داشتن ذهنی هوشیار، نظم مناسب زندگی بدن را از بین می‌برد؛ خدا ایمانی یکسان در کیفیت ولی نه در کمیت به ما داده است؛ مورد کمیت به نحوه رشد ما بستگی دارد؛ اگر امروز مثل پولس رسول رشد کنیم، سهم ایمانی که دریافت می‌کنیم بسیار افزایش خواهد یافت.
۲. میزان ایمانی که خدا به ما عطا می‌کند بستگی به طرز برخورد ما دارد؛ اگر هوشیار نباشیم (خود را برتر از آنچه باید بدانیم، یکدیگر را عالی¬تر از خود ندانیم، و فکر کنیم که چیزی هستیم وقتی که هیچ نیستیم)، خدا سهم ایمان خود را به ما افزایش نمی‌دهد و شاید حتی آن را کاهش دهد – فیلیپیان ۲: ۲-۳؛ غلاطیان ۶: ۳؛ ۱ قرنتیان ۸: ۱-۳.

ج. ما ایمانداران توسط ایمان در روابط زیر با مسیح زندگی می‌کنیم:
۱. مسیح تاک است، و ما شاخه‌های او هستیم – یوحنا ۱۵: ۱-۸.
۲. مسیح سَر است، و ما اعضای او هستیم – ۱ قرنتیان ۱۲: ۲۷.
۳. مسیح نفَس زندگی، آب زندگی، و نان زندگی است، و ما تنفس کنندگان، خورندگان و نوشندگان او هستیم – یوحنا ۲۰ :۲۲؛ ۴: ۱۰، ۱۴؛ ۷: ۳۷-۳۹آ؛ ۶: ۳۵، ۵۱-۶۳، ۶۸.
۴. مسیح داماد است، و ما عروس او هستیم – ۳: ۲۹؛ افسسیان ۵: ۲۵-۲۷؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۹؛ ۲ قرنتیان ۱۱: ۲-۳.
۵. مسیح پدر یتیمان است، و ما یتیمانی هستیم که فرزندان او شده، از مراقبت و رهایی او که هر روز حاکی از خلاص شدن و نجات اوست، مسرت می‌بریم – یوحنا ۱۴: ۱۸؛ مزامیر ۶۸: ۵-۶؛ اشعیا ۹: ۶؛ ۲۲: ۱۹-۲۲؛ یوحنا ۱: ۱۲-۱۳؛ ۱۴: ۱۰؛ مزامیر ۱۰۷: ۱-۴۳؛ ۱۱۰: ۴؛ مکاشفه ۲: ۱، ۷؛ عبرانیان ۷: ۲۵؛ رومیان ۵: ۱۰.
۶. مسیح پزشک ماست، و ما بیماران او بوده، از او به عنوان شفادهندهٔ خود مسرت می‌بریم تا بخشش، مسرت، شادی، رضایت و آزادی ما باشد – خروج ۱۵: ۲۳-۲۶؛ مرقس ۲: ۱-۳: ۶.
۷. مسیح نور جهان است، و ما پیروان او هستیم تا نور زندگی را داشته باشیم و پخش¬کنندهٔ او بوده، نور الهی را پخش کنیم – یوحنا ۸: ۱۲؛ متی ۵: ۱۴-۱۶؛ فیلیپیان ۲: ۱۲-۱۶؛ ۱ یوحنا ۱: ۵، ۷، ۹؛ مکاشفه ۲۱: ۲۳.

۳. ما مقدسان خدا هستیم، کسانی که جدا شده و به سوی خدا مقدس شده‌اند – رومیان ۱: ۷؛ ۱ قرنتیان ۱: ۲، ۳۰؛ ر.ک. اعداد ۶: ۱-۹:

آ. ما با خون بازخریدکنندهٔ او به طور جایگاهی تقدیس شده‌ایم – عبرانیان ۱۳: ۱۲.
ب. ما با طبیعت قدوس او به طور فطرتی تقدیس می‌شویم – ۲ تسالونیکیان ۲: ۱۳؛ عبرانیان ۲: ۱۰-۱۱؛ ۱ قرنتیان ۶: ۱۱؛ افسسیان ۵: ۲۶؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳-۲۴.

۴. ما مسیحی هستیم، مسیح-انسان¬ها، کسانی که با مسیح یک هستیم، مسیح را به عنوان محتوای فراوان تأمین کنندهٔ خود در اتحادی ارگانیک با او داریم تا او را برای بزرگ¬نمایی او در زندگی روزانهٔ خود زندگی کنیم – اعمال ۱۱: ۲۶؛ ۲۶: ۲۸؛ ۱ پطرس ۴: ۱۶؛ ۱ قرنتیان ۶: ۱۷؛ ۲ قرنتیان ۴: ۷؛ فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱آ:

آ. هدف مسیحی بودن و سرنوشتی که خدا در اقتصادش برای ما مقدر کرده است، این است که ما توسط روح گام برداریم تا مسیح را برای جلال خدا، ابراز او، زندگی کنیم – غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۵: ۱۶، ۲۵؛ ۶: ۱۷؛ اشعیا ۴۳: ۷؛ ۱ قرنتیان ۶: ۲۰؛ ۱۰: ۳۱.
ب. هر مسیحی روی این زمین سفری ویژه دارد که خداوند به او به عنوان عضو فعال مسیح، برای بناسازی بدنش، اختصاص داده است. او باید خودش این سفر را طی کند. هیچ کس دیگری نمی‌تواند جایگزین او شود، و او نیز نمی‌تواند جایگزین کس دیگری شود – اعمال ۱۳ :۲۲، ۲۵، ۳۶؛ ۲۰: ۲۴؛ ۱ قرنتیان ۹: ۲۴؛ ۱۲: ۱۴-۲۲؛ ۲ تیموتائوس ۴: ۷-۸.

© 2026 Living Stream Ministry